

उपजन न० उपजायते जन-अच् । स्त्रीऽसंयोगेन जाय-
माने ऽदेहे । “नोपजनं अरन्दिं शरं स यथा प्रयोग्य
आचरणे युक्तः” आ० उ० । “मनसैव नोपजनं अ-
रन् स्त्रीऽसंयोगोऽन्योन्योपगमेन जायते इत्युपजनम्
आत्मभावेन वात्सल्यभावेन वा जायते इत्युपजनमिदं
तत्र अरन्” भा० । भावे षञ् अट्टिङि । २ स्तोमादि
टडौ पु० । “तत्रोपजनस्तार्क्यवर्जमग्ने सूक्तानाम्”
आश्व० श्रौ० ६, १, १५ “तत्र क्रोमट्टादुपजनस्थानमुच्यते
नारा ट० “सोमातिरेके स्तुतश्चोपजनः ६, ७, १ “तदा
स्तुतश्चोपजनोभवति” नारा० ट० । ३ उत्पत्तिमात्रे
च “योगोहि प्रभवाप्ययौ” कठोप० भाष्ये योगोहि प्र-
भवाप्ययौ उपजनापायधर्मकौ” इति उक्तम् ।

उपजप्य त्रि० उप+जप-कर्मणि अर्हाथे यत् । भेदनीये उ
पपूर्विकाज्जपतेभेदायकत्वात्तथात्वम् । “उपजप्यानुपजमे
हृष्येतैव च तत्कृतम्” मनुः । [जरासमीये ।

उपजरस अव्य० जरायाः समीपम् अच् समा० जरसादेशश्च ।
उपजला स्त्री उगगतो जलम् अत० स० । यमुनापार्श्वे
नदीभेदे “जलाश्चोपजलाश्चैव यमुनामभितो नदोम्”
भा० व० १३० अ० ।

उपजल्पिन् त्रि० उप+जल्प-णिनि । उपदेशके । “अना-
हूतोपदिष्टानामनाहूतोपजल्पिनाम् । ये लोकास्तान् हतः
कर्षे ! मया त्वं प्रतिपत्स्यसे” भा० आ० १३६ अ० ।

उपजाति स्त्री “अनन्तरोदितलक्षभाजौ पादौ यदीयावुप-
जातयस्ताः । इत्थं किलान्यास्वपि मिश्रितासु वदन्ति जा-
तिषुदमेव नाम” ट० र० उक्ते वर्षादसौ विभिन्नजातिद्वय
पादद्वययोगात् चतुर्दशप्रकारभिन्ने रुन्दोभेदे । यथा
उपेन्द्रजन्मज्जयोः पादद्वयादियोगे १४ भेदाः । तत्र
चतुस्वरूपप्रस्तारे १६ भेदा भवन्ति तत्र शुद्धा एकैका तत्त
चामभाक् शिष्टा चतुर्दश उपजातिसंज्ञाः । दिङ्मात्रं
दर्शयते । उ उ उ उ । इ उ उ उ । उ इ उ उ ।
इ इ उ उ । उ उ इ उ । इ उ इ उ । उ इ इ उ ।
इ इ इ उ । उ उ उ इ । इ उ उ इ । उ इ उ इ ।
इ इ उ इ । उ उ इ इ । इ उ इ इ । उ इ इ इ ।
इ इ इ इ । अत्राद्यन्तयोः इन्द्रजोपेन्द्रजयोः शुद्ध-
तया तद्विज्ञानां चतुर्दशानां भिन्नजात्यौ चरणद्वयलक्ष-
णयोगात् उपजातित्वम् । यथा “अथ प्रजानामधिपः
प्रभाते जायाप्रतिप्राहितगन्धमास्यामित्यादि” रघुः ।
एवं बंशस्तेन्द्रबंशयोरपि । यथा “इत्यं रथाश्चेभनिषादिनां

प्रगे गणो नृपाणामथ तोरणाद्वहिः” माघः तस्यसंख्यक-
वर्णपादयोरेवोपजातित्वमिति न नियमः किन्तु भिन्नसंख्य-
कवर्णपादयोरपि । “रामं लक्ष्मणपूर्वजं रघुवरं सीतापतिं
सुन्दरं काकुत्स्थं करणामयं गुणनिधिं विप्रप्रियं धार्मि-
कम् । राजेन्द्रं सत्यसन्ध्यं दशरथतनयं श्यामलं शान्त-
मूर्त्तिम् । वन्दे लोकाभिरामं रघुकुलतिलकं राघवं
रावणारिम्” इति पद्ये शाहूँलविक्रीडितेन १६ उन्-
विंशत्यक्षरपादकेन सह २१ एकविंशत्यक्षरपादक सङ्घ-
रायाः पादद्वयेन मिश्रणात् उपजातित्वम् । एवं “म-
हिषेऽहुराणामधिपे देवानाञ्च पुरन्दरे” इति देवीमा०
अनुष्टुप्छन्दोः सङ्घरादुपजातित्वम् ।

उपजानु अव्य० जानुनः समीपम् अव्ययी० । जानुसमीपे ।
“भीमोधनुस्तानुपजान्वरत्निः” भट्टिः । तत्र प्रायभवेऽर्थे
ततः ठक् उगन्तत्वात् ठस्य कः । औपजानुक तत्रप्रायभवे
त्रि० “पाणी यस्योपजानुकौ” भट्टिः ।

उपजाप पु० उप+जप-धञ् । १ भेदे, अनेकसम्पादके
व्यापारे । “उपजापः कृतस्तेन तानाकोपवतस्तयि” माघः
“तेषु तेषु चाकथेषु प्रासरन् परोपजापाः” दण्डः ।
२ उपांशुजमे च ।

उपजापक त्रि० उप+जप-खल् । १ भेदके “धातयेद्विविधैर्द-
ण्डैररीणाश्चोपजापकान्” मनुः । [भेदे ।

उपजापसह त्रि० उपजापं भेदं सहते सह-अच् । भेदाहं
उपजिह्वा स्त्री उपगता ऊर्ध्वमुखो जिह्वा यस्याः । १ काकी
भेदे । प्रा० स० । २ उपरिस्थायां जिह्वायाञ्च (आलजिभ्)
“उपजिह्वास्त्रिवी बाहू” कायविभागे या० सूट० । सुश्रु-
तोक्ते मांसदोषजे श्रोत्रभेदे “अधिसंसार्वर्तुदाशौऽधिजि-
ह्वोपजिह्वोपकुशगण्डगुण्डकालजीमांससंघातौ प्रकोपग-
ण्डगण्ड गण्डमालाप्रभृतयो मांसदोषजाः” स च सप्रस-
मुखरोगेषूपजिह्वाधिजिह्वोपकुशदन्तवैदर्भप्रभृतिषु जि-
ह्वागतमुखरोगभेदः । मुखरोगविभागे” सुश्रु० । “जिह्वागताय
कण्टकास्त्रिविधास्त्रिभिर्दोषैरलाम उपजिह्वे केति पञ्चधा
विभज्य “जिह्वायंरूपः श्रययुर्हि जिह्वानुचास्य जातः
कफरक्तयोनिः । प्रसेककण्डूपरिदाहयुक्ता प्रकथ्यतेऽसा-
वपजिह्वेकेति” ललितः । अत्र स्वार्थे कन् । “उप-
जिह्वकां तुसंलिख्य क्षारेण प्रतिसारयेत्” सुश्रु० । उपजिह्वे
व इवार्थे कन् । ४ कीटभेदे हारा० कण्टकादृतननुत्वात्तथात्वम्
उपजीक त्रि० उप+जीव-क्लिप् स्वार्थे कन् वलोपः । उपजीवके
“उद्भवन्ति उपजीका सस्रादधिभेजम्” अथ० २, १, ४,